

8 DEC. 1941 - 15 AUG. 1945

Nationale Herdenking 15 augustus 2023

Voorwoord Thom de Graaf

Meer dan tachtig jaar geleden raakte het Koninkrijk der Nederlanden in oorlog met het Japanse keizerrijk. Na de onverhoedse aanval op Pearl Harbor werd ook toenmalig Nederlands-Indië doelwit van de Japanse agressie. Al in december 1941 was de Koninklijke Marine, en met name de Onderzeedienst, volop betrokken bij de strijd.

In de maanden daarop werd Nederlands-Indië bezet. Militairen en reservisten van het KNIL en de Marine sneuvelden of raakten in krijgsgevangenschap, waarin zij vaak verschrikkelijke ontberingen moesten ondergaan; velen overleefden die niet. Veel burgers kwamen in interneringskampen terecht die met de dag overvoller raakten. Zij moesten niet alleen de slechte hygiënische omstandigheden en voedselgebrek zien te overleven, maar ook

de vernederingen en gewelddadigheden van de kampbewakers. Veel Indische Nederlanders, maar ook onderduikers, bleven buiten de kampen maar ook hun omstandigheden waren vaak dramatisch slecht. Alle bevolkingsgroepen in wat nu Indonesië is, hebben in de oorlogsjaren zwaar geleden, zoals de honderdduizenden Indonesische dwangarbeiders (romoesja's), Molukkers, Indo-Afrikanen en Chinezen.

Op 15 augustus 1945, na de kernbommen op Hiroshima en Nagasaki, gaf Japan zich over aan de geallieerden. Het einde van de oorlog betekende echter bij lange na nog niet het einde van geweld en angst. In tegenstelling tot in Nederland was bevrijding in Nederlands-Indië niet hetzelfde als vrijheid. De eerste maanden na de capitulatie vormden voor velen

een nieuwe gruweltijd: rechteloosheid, bandeloos geweld en volstrekte willekeur. Het kostte daarna nog jaren van gewelddadige strijd en lange onderhandelingen voordat Nederland het koloniale bewind opgaf en de onafhankelijkheid van Indonesië – die twee dagen na de Japanse capitulatie was uitgeroepen – erkende.

Bij het Indisch Monument in Den Haag herdenken wij ieder jaar het einde van de Tweede Wereldoorlog in het gehele toenmalige Koninkrijk der Nederlanden en de slachtoffers die in de strijd tegen Japan en tijdens de bezetting van Nederlands-Indië zijn gevallen. Niet alleen de Europese en Indische Nederlanders, maar alle slachtoffers. Dat doen wij in het besef van de koloniale verhoudingen van

toen die wij vandaag de dag nauwelijks meer kunnen begrijpen, laat staan rechtvaardigen. Wij denken ook aan al diegenen die de oorlogsjaren wel hebben overleefd maar de verschrikkingen van toen de rest van hun leven moesten meetorsen. En hun nabestaanden in de tweede, derde en soms vierde generatie die met dat verleden worstelen.

De herdenking is natuurlijk voor de Indische en Molukse gemeenschap belangrijk maar ook voor heel Nederland. Op 15 augustus eindigde de Tweede Wereldoorlog immers pas echt. Het nationale karakter van de herdenking wordt gemarkeerd door de rechtstreekse televisie-uitzending op *prime time* door de publieke omroep. Dit jaar hebben we gelukkig de gelegenheid kunnen bieden

om elkaar vooraf en na de herdenking onder het genot van een Nasi Bungkus te ontmoeten, herinneringen op te halen en onderling steun te bieden.

Ik dank iedereen die aan de organisatie van de Nationale Herdenking 15 augustus 1945 heeft bijgedragen en wens u allemaal een waardige herdenking toe.

Thom de Graaf
Voorzitter bestuur

Programma | Indisch Monument

- Intreden van het vaandel van de Onderzeedienst van de Koninklijke Marine
- Aankomst minister-president met de Indische en Molukse kransleggers (start live registratie NOS)
- Eerbewijs vaandelwacht en uitvoering van de parademars *De Jonge Prins van Friesland* door de Koninklijke Militaire Kapel 'Johan Willem Friso'
- Welkomstwoord door Thom de Graaf
- Luiden Indische klok | Introductieprogramma met bijdrage van onder meer Bibi Breijman. Het muziekstuk *Cantilene* is speciaal voor de opening gecomponeerd door Bob Zimmerman
- Voordracht *Er leven haast geen mensen meer* door Frédérique Spigt
- Toespraak door Reggie Baay
- *Indisch Onze Vader* door Elize en de Koninklijke Militaire Kapel 'Johan Willem Friso'
- Kranslegging door de minister-president en de staatssecretaris van VWS
- Kranslegging door de ambassadeur van Indonesië
- Melati-kranslegging door drie generaties van de Indische en Molukse gemeenschap
- Kranslegging voor alle burgerslachtoffers en militaire slachtoffers
- Luiden van de Indische klok | Taptoe | 1 minuut stilte | Eerste couplet *Wilhelmus*
- Voordracht *Hoe meer ik dichterbij kom* door Boudewijn de Groot
- *The Captives' Hymn* door Elize en de Koninklijke Militaire Kapel 'Johan Willem Friso'
- Voordracht door VCL-leerling Frederik von Maltzahn
- *Neem me mee* door Bibi Breijman begeleid door Memru Renjaan
- Kransleggingen door autoriteiten
- Minister-president en voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal openen het defilé

Programma | Indisch Monument

Thom de Graaf | Thom de Graaf is voorzitter van de Nationale Herdenking 15 augustus 1945. Zijn ouders verbleven van 1937 tot 1946 in Nederlands-Indië. De oorlogstijd heeft het ouderlijk gezin De Graaf in sterke mate gekleurd.

Angelique Jansen | De voice-over tijdens de plechtigheid is van Angelique Jansen, die dit jaar voor de 39ste keer de sprekers, kransleggers en artiesten aankondigt.

Arthur Tan | Arthur Tan (1966) is van Peranakan-Chinese afkomst. Zijn moeder was een jong kind in Soerabaja toen de oorlog begon en haar vader geïnterneerd werd in Tjimahi, nadat hij een Japanse vlag had verscheurd. Ook zijn schoonvader zat in hetzelfde kamp, nadat hij eerst naar de Soekamiskin-

gevangenis bij Bandoeng was gebracht.

Grace Hoekwater | De opa van Grace Hoekwater (1956) werd tewerkgesteld aan de Birma-spoorweg en overleefde dit niet. Ook drie van zijn kinderen kwamen tijdens de Japanse bezetting om. De vader en moeder van Grace Hoekwater vluchtten in 1957 met hun kinderen naar Nederland. Voor hun gezin en de derde generatie bleven de naweeën van de oorlog voelbaar.

Grace hoopt dat de vierde generatie daarvan verschoond zal blijven.

Frédérique Spigt | Zangeres, kunstschilder en actrice Frédérique Spigt (1957) zal het gedicht van Wim Kan *Er leven haast geen mensen meer* voordragen. In 2006 maakte ze met haar zus actrice Yolande Bertsch een muziektheatervoorstelling over het kampverleden van hun moeder, gebaseerd op haar kampdagboek.

Wim Kan | Wim Kan was een Nederlands cabaretier (1911-1983). In 1942 werd hij krijgsgevangen gemaakt en werd hij tewerkgesteld aan de Birma-spoorweg. Toen de Japanse keizer Hirohito in 1971 Nederland bezocht, schreef Wim Kan het protestlied *Er leven haast geen mensen meer*. Het gedicht dat Frédérique Spigt voordraagt is hierop gebaseerd.

Reggie Baay | Spreker bij het Indisch Monument is schrijver en publicist Reggie Baay (1955). Reggie schrijft romans en non-fictieboeken over de koloniale geschiedenis en de impact ervan op de generaties van toen en nu. Ontheemding is een dominant thema in zijn werk.

Hij verwijt zijn ouders het zwijgen niet. Integendeel, hij is uitermate begripvol en benadrukt hun veerkracht. Dat er nooit een klacht over hun lippen kwam, heeft hem als mens geïnspireerd en gevormd.

Elize | Elise van der Horst (1982) heeft een Indische moeder en een Indische grootmoeder. Ze treedt op onder de naam Elize. Evenals vorig jaar zal Elize, begeleid door de Koninklijke Militaire Kapel 'Johan Willem Friso', het *Indisch Onze Vader* ten gehore brengen.

Programma | Indisch Monument

Frederik von Maltzahn | Elk jaar houdt een leerling van het VCL, de school uit Den Haag die het monument heeft geadopteerd, een toespraak. Dit jaar is dat Frederik von Maltzahn (2005). Frederik heeft altijd een hele goede band gehad met zijn over(!)grootvader, die zeven jaar geleden is overleden. Hij vertelde Frederik altijd levendige verhalen over zijn oorlogservaringen als marineman tijdens de Slag in de Javazee en de Japanse bezetting daarna.

Bibi Breijman en Memru Renjaan | Zangeres, presentatrice en content creator Bibi Breijman (1991) zet zich al jaren in als ambassadeur voor de Nationale Herdenking 15 augustus 1945. Zij werkt momenteel aan een boek over haar Indische roots. Bibi zal het nummer *Neem me mee* zingen en wordt daarbij op gitaar begeleid door de Molukse gitarist, componist en producer Memru Renjaan (1982). Memru werkte eerder samen met onder meer Anouk en Kenny B.

Orkest | De Koninklijke Militaire Kapel 'Johan Willem Friso' is actief sinds 1 januari 2005 en zet de tradities voort van de voormalige Koninklijke Militaire Kapel uit Den Haag (opgericht in 1829) en de Johan Willem Friso Kapel uit Assen (opgericht in 1819). De kapel wordt ingezet bij ceremoniële plechtigheden, zoals de opening van de zitting der Staten-Generaal (Prinsjesdag), bijzettingen van leden van het Koninklijk Huis en bij officiële ontvangsten van staatshoofden en ambassadeurs door de koning. Daarnaast speelt de kapel regelmatig tijdens concerten en taptoes in binnen- en buitenland. Sinds 2013 staat de kapel onder leiding van majoor Tijmen Botma. Het signaal taptoe wordt gespeeld door sergeant der eerste klasse Thijs Musch.

Vaandelwacht | De strijd tegen Japan begon in december 1942, maanden voor de Japanse bezetting van Nederlands-Indië. In de eerste maanden speelde de oorlog zich vooral op zee af. Onderzeeboten van de Koninklijke Marine boden fel tegenstand aan de Japanse vloot. De Onderzeedienst van de Koninklijke Marine is opgericht in 1906 en opereert tot op de dag van vandaag wereldwijd. Na de Tweede Wereldoorlog werd de Onderzeedienst onderscheiden met de Militaire Willemsorde. In 1964 ontving ze het vaandel, met daarop onder andere het opschrift 'Zuid-Chinese Zee 1941-42'. De vaandelwacht van de Onderzeedienst staat onder commando van een officier van de Koninklijke Marine. De vaandeldrager is traditiegetrouw een adjudant-onderofficier van de Onderzeedienst.

Jongens bij de vlag | Danike van der Steen (2004) van Scouting Nederland en Dave Logmans (2003) van het Zeekadetkorps Rotterdam zullen de vlag hijsen.

Scouting Nederland | Dit jaar is Scouting Nederland voor het eerst actief bij de Nationale Herdenking 15 augustus 1945. Een groot aantal van de 13.000 scouts in Nederlands-Indië werd tijdens de Tweede Wereldoorlog getroffen door oorlogsgeweld en internering in krijgsgevangen- en burgerkampen. Scouting werd door de bezetter verboden, maar onder meer in de kampen gingen Scoutingactiviteiten illegaal door en ontstonden er complete Scoutinggroepen. Net als in Nederland raakten in Nederlands-Indië scouts actief in het

verzet en de hulpverlening. Sinds 2018 verzamelt Scouting Nederland (118.000 leden) verhalen over scouts in de oorlog, als eerbetoon en als inspiratiebron om de jeugd van nu stil te laten staan bij belangrijke thema's als vrijheid, democratie en identiteit.

Zeekadetkorps Rotterdam | Op 18 februari 1959 werd het Zeekadetkorps Rotterdam opgericht. De Zeekadetten (jongens en meisjes vanaf 8 tot 24 jaar) komen elke zaterdag bijeen op het eigen korpsschip (Ms Betelgeuze) en leren hier diversen nautische vaardigheden. De belangrijkste lessen die zij meekrijgen gaan over kameraadschap en discipline. Het Zeekadetkorps heeft in de laatste 64 jaar aangetoond een opstap naar een beroep in de maritieme wereld te zijn.

Kransleggers | Indisch Monument

Krans 1 | De eerste krans wordt gelegd namens de Rijksministerraad van het Koninkrijk der Nederlanden door de minister-president en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Krans 2 | De tweede krans wordt gelegd door de heer Mayerfas, ambassadeur van de Republiek Indonesië.

Krans 3 | Zanger Boudewijn de Groot (Batavia, 1944) werd geboren in het Japanse interneringskamp Kramat. Samen met zijn dochter Caya en zijn kleindochter Misha zal hij de driegeratiekrans leggen bij het Indisch Monument.

De driegeratiekrans is dit jaar opnieuw de Melati-krans. Deze speciale krans is gemaakt uit honderden handgemaakte Melati's door evenzoveel betrokkenen uit de gemeenschap.

Deze mensen vertellen waarom zij meewerkten aan het vervaardigen van de Melati-krans:

De in Bandoeng geboren Anneke Schults-Pols (1939) vertelt als gastdocent

van de Stichting Gastdocenten WO II Zuidoost-Azië op scholen over haar jeugd in Nederlands-Indië en de terugkeer in Nederland. Van haar 3e tot 7e zat ze met haar moeder in kamp Tjideng. Haar vader diende bij het KNIL en werkte aan de Pakanbaroe-spoorweg.

De moeder van Joost Schaberg (1952) werd geboren op Java. Tijdens de oorlog zat ze met haar moeder en enkele van haar broertjes en zusjes in kamp

Kransleggers | Indisch Monument

Ambarawa. De vader van Joost was oorlogsvrijwilliger en verliet het leger nadat hij trouwde. Joost werd geboren tijdens een verlof in Nederland en woonde met zijn ouders, broer en zussen tot 1961 in Indonesië.

Wouter Daniël Neuhaus (1985) en zijn dochter Deja (2015) hebben een Indo-Afrikaanse afkomst. Zij zijn nazaten van de groep West-Afrikaanse mannen die in de 19e eeuw voor het KNIL in

Nederlands-Indië werden geworven. Deze Afrikaanse soldaten werden in Indië Belanda Hitam of Zwarte Hollanders genoemd. Wouter is de kleinzoon van Daniël Cordus, die samen met zijn broers werd tewerkgesteld aan de Birma-spoorweg. Daniël overleefde de oorlog.

Zijn broer Jan, van wie hij werd gescheiden, heeft hij nooit meer levend teruggezien.

Krans 4 | Wordt gelegd voor alle burgerslachtoffers en militaire slachtoffers.

Burgerslachtoffers | Leo Hoekwater (1929) komt uit een gezin van acht kinderen, waarvan hij de oudste was. Hij werd op 14-jarige leeftijd wees toen zijn moeder in 1941 stierf en zijn vader vlak daarna naar Birma werd getransporteerd en daar in 1942 overleed. Als oudste voelde hij zich verantwoordelijk voor zijn zeven broers en zusjes.

Maar vanwege zijn nog jonge leeftijd kon hij hen niet voldoende beschermen. De kinderen werden door een broer van hun opa opgevangen en kwamen uiteindelijk in een kamp terecht. Een broertje en zusje zijn tijdens de oorlog gestorven, een broertje overleed tijdens de overtocht naar Nederland en kreeg een zeemansgraf.

Militaire slachtoffers en verzetsstrijders | De moeder van Ronald Poetiray (1960), een jonge Nederlandse vrouw, werd zonder het te weten gebruikt door het Chinese verzet en moest daarvoor boeten. Tijdens de verhoren werd zij vernederd en gemarteld. Zijn vader streed met het georganiseerd verzet op Oost-Java. Ook hij werd opgepakt en tijdens de verhoren gruwelijk gemarteld. De Japanse krijgsraad veroordeelde hem tot 30 jaar gevangenis-

straf. Vervolgens werd hij tot het einde van de oorlog van gevangenis naar gevangenis geslept.

Krans 5 | Namens de Staten-Generaal door de Voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer.

Krans 6 t/m 9 | Namens de regeringen van Australië, Nieuw-Zeeland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika.

Krans 10 | Namens de gehele Krijgsmacht door de Commandant der Strijdkrachten en de Operationeel Commandanten.

Krans 11 t/m 13 | Deze kransen worden gelegd namens de Provincie Zuid-Holland, de Gemeente Den Haag, de Oorlogsgravenstichting, het Vrijzinnig-Christelijk Lyceum en de Nationale Herdenking 15 augustus 1945.

Liedteksten en gedichten | Indisch Monument

Er leven haast geen mensen meer (naar Wim Kan)

Gedicht door Frédérique Spigt

Er leven niet veel mensen meer
die het hebben meegemaakt
Geen mensen meer die zagen
hoe hun naasten werden afgemaakt
Die van de honger en de slaag
nog kunnen spreken hier vandaag
Bij wie die beelden hen nog iedere nacht
bezoeken, komen kwellen
Er leven niet veel mensen meer
die het nog na kunnen vertellen

De binnenkampers, buitenkampers
en ook de veteraan

Die verder moesten, werken moesten,
aan een nieuw en koud bestaan

Vaak begroeven ze hun pijn
Ver van hoe het eens zou zijn
Het leed dat hen een leven lang
toch is blijven vergezellen
Er leven niet veel mensen meer
die het nog na kunnen vertellen

En nu die generatie moe en oud
het aardse leven los gaat laten
Nu pas zijn we toch ten slotte
echt met elkaar gaan praten
En toen het eindelijk ging stromen
bleven de verhalen komen

Het waren onze kinderen,
vaak, die vragen gingen stellen
Er leven haast geen mensen meer
die het nog na kunnen vertellen

Dus vertel ons alsjeblieft,
ook al zijn er haast geen woorden

Vertel ons van het leven daar
voordat ze kwamen moorden
Vertel ons van familie en van liefde
...ook van leed

En ten slotte van dat monster, toen, daar
dat 'de oorlog' heet
Van de doden
En de honger
En de angsten

En de zieken
En de cellen
Dan zullen wij
Ja dat beloven we

Het verhaal blijven vertellen

Indisch Onze Vader Elize

Onze Vader die in de hemel zijt
Geheilgd word' Uw Naam
Onze Vader die in de hemel zijt
laat komen uw Rijk

Uw wil geschiede op aard'
als in de hemel
Geef ons heden ons dagelijks brood
En vergeef ons onze schulden

Gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren
En leid ons niet in bekoring
Maar verlos ons van het kwade
Amen

Wilhelmus le couplet

Wilhelmus van Nassouwe
ben ik van Duitsen bloed
Den vaderland getrouwe
blijf ik tot in den dood
Een Prinse van Oranje
ben ik vrij onverveerd
Den Koning van Hispanje
heb ik altijd geëerd

Hoe meer ik dichterbij kom Boudewijn de Groot

kijk mama kijk
hier sta ik, inmiddels oud en grijs
kijk mama kijk
waar je ook bent

in het eeuwige niets of
zoals je zelf altijd wilde geloven
misschien hier ergens boven
in het hemels Paradijs

het moest er eens van komen
die winter van verlangen
na een lange open zomer
en een herfst met oude bomen
nu de stille wereld die zich sluit
het moest er eens van komen
de sneeuw die alles toedekt
als een zachte witte mantel
over herinneringen en dromen
en het verre jeugdgeluid

er was een jaar van samen
het waren barre tijden
van onmacht en van wanhoop
en het verbeteren schamen

Liedteksten en gedichten | Indisch Monument

en een moederziel-alleen verdriet
er was een jaar van samen
dat honger moest verzachten
al was het maar voor even
totdat de engelen kwamen
en jij de gele hel verliet

kijk mama kijk
hier sta ik, inmiddels oud en grijs
kijk mama kijk
kijk mama kijk

hoe meer ik dichterbij kom
hoe meer ik aan je denk
misschien zal het gebeuren
ik weet het niet
en zul je blij verrast zijn als je ziet

en zul je blij verrast zijn als je ziet
dat ik naar je wenk

Neem me mee Bibi Breijman

Niemand weet hoe ik me voel
Ze zien niet dat ik eigenlijk doe alsof er
niets mis is
Geen zon maar duisternis

Nergens rust of echt een plek om te
aarden
Nooit de tijd om mezelf te zijn

Haal me weg en neem me mee
Het verlangen blijft nog steeds
Van de zee tot de dessa's
Warme wind door m'n haar
Nee geen pleister heelt mijn wond
Niets dat pijn verzachten kon
Maar ik voel me weer thuis sinds jij er
bent

Vrijheid is waarvoor ik het deed
Nu mijn bloed in vrede verder leeft
stop ik met zwijgen en vertel je wat ik
weet
Zodat jij het verleden nooit vergeet

Nergens rust of echt een plek om te
aarden
Nooit de tijd om weer mezelf te zijn

Haal me weg en neem me mee
Het verlangen blijft nog steeds
Van de zee tot de dessa's
Warme wind door m'n haar

Nee geen pleister heelt mijn wond
Niets dat pijn verzachten kon

Maar ik voel me weer thuis sinds jij er
bent

Herdenk op 15 augustus

Draag de Melati | De Melati, de Indische
jasmijn, is het herdenkingssymbool dat
inmiddels vele duizenden mensen op 15
augustus dragen. Deel een foto van jezelf
met de Melati en gebruik de hashtag
#ikherdenkop15augustus of #ikherdenk.

Zonnebloemen laten leggen |
Voorafgaand aan de herdenking leggen
leerlingen van het Vrijzinnig-Christelijk
Lyceum en het Zeekadetkorps Rotterdam
zonnebloemen bij het Indisch Monument

die zijn besteld door mensen die niet zelf
bij de Nationale Herdenking aanwezig
kunnen zijn.

Hang de vlag uit | In de algemene
vlaginstructie is bepaald dat er op 15
augustus officieel uitgebreid gevlagd wordt
vanaf Rijksgebouwen om het formele
einde van de Tweede Wereldoorlog te
herdenken. Provincies, gemeenten en
waterschappen volgen landelijk de formele
vlaginstructies om de Nederlandse vlag,

zonder wimpel, uit te hangen. Geef ook
thuis het goede voorbeeld en hang de vlag
uit van zonsopgang tot zonsondergang.

Lokale herdenkingen | In steeds meer
plaatsen door heel Nederland zijn er
herdenkingen op 15 augustus. Op de
website 15augustus1945.nl is een overzicht
te zien van de lokale herdenkingen die bij
ons bekend zijn.

Activiteiten in aanloop naar 15 augustus 2023

1 minuut stilstaan | Op 15 augustus zelf zijn we 1 minuut echt stil, maar rond 15 augustus willen we juist zoveel mogelijk mensen aanspreken met onze verhalen. Tot 15 augustus deelden wij op sociale media een reeks verhalen die je binnen 1 minuut kunt lezen of kunt bekijken. Tientallen mensen hebben 1 minuut stilgestaan door hun verhaal te delen, uit te leggen, muziek te maken, te koken of te dansen.

Melati-krans | In heel Nederland zijn dit jaar opnieuw vilten Melati's gemaakt. Van deze vilten Melati's is door Joost Schaberg de krans samengesteld die op 15 augustus door de drie generaties wordt gelegd. Ook tijdens de herdenkingen op Bronbeek worden door het bestuur van de Stichting Melati-kransen gelegd. Dit jaar doet zij

dat voor het eerst samen met een deelnemer van Jong 1508. Op Ereveld Loenen wordt op 15 augustus bij de zeven kruizen voor het eerst ook een Melati-krans gelegd.

Dialogen | In 2022 zijn we begonnen met een serie gesprekken tussen jongeren over herdenken en identiteit. Doel is een vierde generatie te stimuleren hun verhaal te delen en actief te betrekken bij de herdenking. Enkele jongeren zijn inmiddels begonnen hun verhaal ook publiekelijk te vertellen. We zullen dit superdiverse netwerk de komende jaren voortzetten en uitbreiden, want deze generatie levert de dragers van de herdenking van de toekomst.

indischmonument.nl | Niet alleen op 15 augustus herdenken wij onze dierbaren en staan we stil bij onze gedeelde geschiedenis. Via indischmonument.nl is het ook mogelijk het hele jaar door uw herdenkingsboodschap te delen. Op die manier wordt indischmonument.nl een levend en groeiend monument voor alle Nederlanders. Uw herdenkingsboodschap wordt op indischmonument.nl onderdeel van het verhaal van ons allemaal.

Bestuur

Thom de Graaf

Voorzitter

John Sijmonsbergen

Vicevoorzitter

Nanette van Beukering

Secretaris

Frank Marcus

Coördinator Indisch Monument

Wiete Mesman

Penningmeester

Hélène Oppatja

Programmering

Bram Berhиту

Jong 1508

Commissie van Advies

Jet Bussemaker

Paul Doop

Hans Goedkoop

Frank van Sprang

Nationale Herdenking 15 augustus 1945

Op 15 augustus 1945 kwam er voor het Koninkrijk der Nederlanden officieel een einde aan de Tweede Wereldoorlog. Op deze dag herdenken we ieder jaar bij het Indisch Monument in Den Haag alle slachtoffers van de oorlog tegen Japan en de Japanse bezetting van voormalig Nederlands-Indië.

15 augustus 1945 is een kantelpunt in de Nederlandse geschiedenis. Het oorlogsgeweld en de grootschalige ontheemding hebben een enorme impact gehad op Nederland. De oorlog in Azië werkt door tot op de dag van vandaag bij vele mensen, families en onze samenleving als geheel.

In Nederland wonen inmiddels ruim twee miljoen mensen met wortels in voormalig Nederlands-Indië. Met allen een eigen (oorlogs-)verhaal. Een brede mix van Nederlanders met onder meer een Indische, Molukse, Papoea, Chinese of Indonesische achtergrond.

Met dank aan

De Nationale Herdenking zou zonder vrijwilligers niet mogelijk zijn. Naast de inzet van vele individuele vrijwilligers, dragen ook het Zeekadetkorps Rotterdam, Scouting Nederland en het Vrijzinnig-Christelijk Lyceum belangrijk bij aan de totstandkoming van de herdenking. De herdenking wordt ondersteund door personeel van de Koninklijke Marine en de Koninklijke Landmacht.

De Stichting Nationale Herdenking 15 augustus 1945 wordt gesteund door meer dan 60 aangesloten organisaties. Dit aantal blijft ieder jaar toenemen. De Stichting werkt samen met het Nationaal Comité 4 en 5 mei, het ministerie van Defensie en Museum Sophiahof. De Nationale Herdenking op 15 augustus wordt financieel mede mogelijk gemaakt door subsidies van het ministerie van VWS, het Karel Doorman Fonds, Dunea en bijdragen van vele donateurs.

Fotografie | Marco de Swart, Ilvy Njiokiktjien, Merel Arnoldus, Peter Isaak, Gordon Meuleman, Kris Patmo, Kaya de la Rambelje, Dick Rozing, William Ruten, Ricci Scheldwacht, Edwin Vermeulen en Frederique Vlamings.

Voor meer informatie zie 15augustus1945.nl en indischmonument.nl

Voor meer informatie zie 15augustus1945.nl